

3. Могат ли горепосочените регламенти да се тълкуват в смисъл, че земеделският производител, чието стопанство се намира на територията на Общността, но който иска да преустанови в бъдеще своята дейност (след като използва помощта), няма право на тази помощ?
4. Как следва да се тълкува понятието за правен статут по националното право по смисъла на горепосочените два регламента?
5. Включва ли правният статут по националното право и правния статут, свързан с начина на евентуално прекратяване на дейността на земеделския производител (или на обединението от производители)? Всъщност унгарското право създава отделни правни режими за различни положения, които могат да доведат до прекратяване на дейността (конкордат, фалит и доброволна ликвидация).
6. Може ли да се уредят по различен и напълно независим начин изискванията за единно плащане (от Общността) на площ и изискванията за плащане на допълнителна национална помощ? Каква връзка има (може да има) между принципите, схемата и целите на двата типа помощи?
7. Може ли да се изключи от ползването на допълнителната национална помощ обединение (или индивидуален производител), който впрочем отговаря на изискванията на общностния режим за единно плащане на площ?
8. Дали приложното поле на Регламент № 1259/1999 обхваща също, съгласно предвиденото в член 1 от него, и допълнителната национална помощ, като се има предвид обстоятелството, че това, което се финансира само частично от ФЕОГА, впоследствие се финансира посредством допълнителна национална помощ?
9. Има ли право да получи допълнителна национална помощ земеделски производител, чието законно и ефективно действащо стопанство се намира на територията на Общността?
10. В случай, че националното право предвижда специална правна уредба относно процеса на прекратяване на търговските дружества, има ли тази правна уредба значение за общностните помощи (и на свързаните с тях национални помощи)?
11. Може ли общностната и националната правна уредба относно функционирането на общата селскостопанска политика да се тълкуват в смисъл, че те трябва да създадат сложен правен режим, който да се тълкува еднакво и да функционира въз основа на едни и същи принципи и изисквания?
12. Може ли приложното поле, определено от член 1, параграф 4 от Регламент № 3508/92 и член 10, буква а) от Регламент

№ 1259/1999, да се тълкува в смисъл, че от гледна точка на помощите са напълно ирелевантни както намерението на земеделския производител да преустанови своята дейност в бъдеще, така и правния статут, съответстващ на това намерение?

(¹) Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета от 27 ноември 1992 година относно установяването на интегрирана система за администриране и контрол на определени схеми за подпомагане на Общността (ОВ L 355, стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 1259/1999 на Съвета от 17 май 1999 година за създаване на общи правила за схеми за пряко подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 113).

**Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 4 март 2010 г. —
Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH**

(Дело C-119/10)

(2010/C 134/35)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frisdranken Industrie Winters BV

Ответник: Red Bull GmbH

Преюдициални въпроси

1. а) Трябва ли обикновеното „пълнене“ на кутии, носещи даден знак (по-конкретно знаците Bullfighter, Pitbull, Red Horn, по-късно преименуван на Long Horn и Live Wire), да бъде квалифицирано като използване на знака в търговската дейност по смисъла на член 5 от Директивата относно марките (¹), дори когато това пълнене се извършва като услуга, предоставена на и по поръчка на трето лице, с цел разграничаване на стоките на това възлагащо лице?
- б) Ще бъде ли даден различен отговор на първия въпрос, ако е налице нарушение по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) или буква б)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли използването на знака да бъде забранено и в Бенелюкс въз основа на член 5 от Директивата относно марките, ако стоките, носещи този знак, са предназначени изключително за износ извън а) територията на Бенелюкс или б) на Европейския съюз и не могат да бъдат възприети на тази територия от потребителите — освен в предприятието, в което се извършва пълненето?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, а) или б), според какъв критерий следва да се преценява съществуването на нарушение: следва ли критерий да бъде възприемането от потребителя (средният, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен потребител) съответно в Бенелюкс и в Европейския съюз, което при наличните обстоятелства може да бъде определено само по условен и абстрактен начин — или в случая трябва да се приложи различен критерий, например възприемането от потребителя в страната, в която се изнасят стоките?

(¹) Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-121/10)

(2010/С 134/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2009/1017/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 година за предоставяне на държавна помощ от властите на Република Унгария за закупуване на земеделска земя между 1 януари 2010 г. и 31 декември 2013 г. (¹);

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С приемането на обжалваното решение Съветът се е отклонил от решението на Комисията, прието в резултат от предложенията за приемане на подходящи мерки, посочени в точка 196 от Насоките за селското стопанство от 2007 г. и в резултат от безусловното им приемане от Унгария, задължаващо последната да сложи край на две съществуващи схеми за помощ за закупуването на държавна земеделска земя най-късно до 31 декември 2009 г. Под покритието на извънредни обстоятелства Съветът всъщност е позволил на Унгария да запази тези схеми до изтичането на срока на Насоките за селското стопанство от 2007 г. на 31 декември 2013 г. Обстоятелствата, изтъкнати от Съвета за обосноваване на неговото решение, очевидно не са извънредни обстоятелства, които могат да обосноват приетото решение и не вземат предвид решението на Комисията относно тези схеми.

В подкрепа на своята жалба за отмяна Комисията изтъква четири правни основания:

- а) На първо място, Съветът не бил компетентен да действа по силата на член 108, параграф 2, трета алинея ДФЕС, тъй като помощта, която той одобрил, била съществуваща помощ, която Унгария се задължила да премахне до края на 2009 г. с приемането на подходящите мерки, които Комисията ѝ предложила.
- б) Второ, Съветът е допуснал злоупотреба с власт като се опитал да неутрализира констатацията на Комисията относно мерките за помощи, които Унгария била свободна за запази до края на 2009 г., но не и след тази дата, като позволил тези мерки да бъдат запазени до 2013 г.
- в) Трето, обжалваното решение е прието в нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, който се прилага за държавите членки и също между институциите. С решението си Съветът освободил Унгария от нейното задължение за сътрудничество с Комисията относно подходящите мерки, приети от тази държава членка във връзка със съществуващата помощ за закупуване на държавна земеделска земя в контекста на сътрудничеството, установено с член 108, параграф 1 ДФЕС.
- г) С последното си правно основание Комисията твърди, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, доколкото е приел, че са налице извънредни обстоятелства, които обосновават приемането на одобрената мярка.

(¹) ОВ L 348, стр. 55.